

Resposta a la compareixença de Pedro Sánchez per part del Consell per la República

written by Redacció Unilateral | 23 de juny de 2021

Més de tres anys i mig després de l'inici de la dura repressió contra el procés d'independència, l'estat espanyol ha demostrat avui a Barcelona que continua sense tenir un projecte polític per Catalunya. La conferència del president espanyol al Gran Teatre del Liceu, carregada d'ambigüitats i inconcrecions, és un intent de presentar els indults com una solució política que marqui un abans i un després en les relacions entre els dos països.

Els indults anunciats representen la fi del dany injust contra nou persones honorables, demòcrates i pacífiques, però no suposen la reparació de la injustícia comesa contra ells ni encara menys reparen els danys que l'estat espanyol ha provocat al poble de Catalunya. La violència criminal ordenada per l'estat espanyol el dia 1 d'octubre i el discurs irresponsable i partidista del rei Felip VI el dia 3 d'octubre continuen impunes i segueixen inspirant la repressió que continua intacta i intensa.

La pretesa via de la retrobada, anunciada de manera solemne per un dels responsables polítics del 155 i de l'agressió més grossa a les institucions dels catalans, és una nova operació de distracció que no va acompanyada d'una reparació i reversió global dels abusos, les injustícies i del respecte a la voluntat del poble de Catalunya. A la conversa política entre Catalunya i Espanya no li fan falta paraules pomposes i ridícules expressions d'amor sinó el coratge de reconèixer la veritable naturalesa del conflicte: el dret a decidir el nostre futur, el dret a poder ser un estat independent per vies democràtiques i pacífiques.

Pedro Sánchez no s'ha adreçat al poble de Catalunya. Ha perdut una nova oportunitat de dialogar amb el conjunt del poble català, que té la seu de la seva sobirania i de la seva representació en les institucions històriques com, sobretot, el Parlament. És justament al Parlament, doncs, on s'hauria d'adreçar si realment té la voluntat de formular propostes polítiques per resoldre el conflicte, debatent amb tots els representants dels catalans, que són els 135 diputats de la cambra. Confondre les solucions personals que alleugen injustícies inhumanes amb solucions polítiques per al conjunt dels catalans és d'una frivolitat i lleugeresa que no es corresponen a la transcendència de la crisi.

La propaganda, a la qual l'Estat destina grans quantitats de recursos, pot imposar el relat a curt termini, però els problemes no resolts acaben rebrotant amb més força i determinació.

L'intent de distreure i confondre els catalans arriba, fins i tot, a la manipulació d'un poeta compromès amb la nostra llengua i el nostre país com Miquel Martí i Pol. Les cites poètiques cal fer-les des del respecte al sentit i la intenció del seu autor, per respecte a ell i per respecte a la llengua i la cultura, i no pas pretendre fer-les coincidir amb un missatge polític manifestament incompatible amb la literatura i el compromís de Martí i Pol. El missatge del poema «Ara mateix» no es pot amputar, encara que se'n citi el fragment d'un vers. Una manera respectuosa de citar un fragment del poema hauria estat llegir, naturalment en català, aquest fragment:

«Tenim a penes
el que tenim i prou: l'espai d'història
concreta que ens pertoca, i un minúscul
territori per viure-la. Posem-nos
dempeus altra vegada i que se senti
la veu de tots solemnement i clara.
Cridem qui som i que tothom ho escolti».